

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 10 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, declarat de avocatul Marcel Guțan în numele inculpatului

*Parapir Marcel Xxxxx, născut la
xx xxxxxx xxxx, originar și locuitor al s. Xxxxxx, r-nul
Xxxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.12.2016 – 10.03.2017,
instanța de apel: 16.05.2017 – 07.06.2017,
instanța de recurs: 18.08.2017 – 18.10.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 10 martie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Parapir Marcel a fost condamnat în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 6 luni închisoare, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 187 alin. (1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, începând din 10 martie 2017, deducându-se durata arestului preventiv din 14 noiembrie 2016 până la 10 martie 2017.

2. Instanța de fond a constatat că la 22 august 2016, inculpatul Parapir Marcel, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns în scara blocului locativ amplasat pe str. XXXXXXXXXXXX XXX XXX XX, or. XXXXXXXX, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă pentru copii, model sportiv, culoare orange, cu inscripția „Safari”, cauzându-i părții vătămate Popa P. un prejudiciu material în sumă de 1500 lei.

Tot el, la 21 octombrie 2016, pe parcursul zilei, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în locuința lui Țărnă I., amplasată în or. XXXXXXXX, str. XXXXXXXX x, de unde pe ascuns a sustras o beschie mecanică de culoare galbenă la preț de 2500 lei, un DVD-player de culoare neagră la preț de 2000 lei, 15 CD-uri la preț de 5 lei unul, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4575 lei.

Tot el, între 24 – 26 octombrie 2016, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în locuința lui Vasilco V., amplasată în or. XXXXXXXX, str. XXXXXXXX x, de unde pe ascuns a sustras un laptop „Packard Bell” la preț de 12.000 lei, 3 plapume la preț total de 1600 lei, haine pentru copii la preț total de 5000 lei, 6 seturi de veselă împachetate în peliculă transparentă la preț de 600 lei una, un set de cești la preț de 500 lei și un set de farfurii pentru servit la preț de 500 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 23.200 lei.

Tot el, la 09 noiembrie 2016, în timpul zilei, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane pe ascuns, a pătruns în gospodăria lui Scripcaru A. situată în or. XXXXXXXX, str. XXXXXXXXX xxx xxx xxx, de unde a sustras un storcător de fructe la prețul de 100 lei, 2 pleduri la preț de 200 lei fiecare, 4 plapume la preț de 200 lei fiecare, două șube din piele întoarsă la prețul uneia de 5000 lei, un multifierbător la preț de 1000 lei, și o pereche de cizme de damă la preț de 100 lei, cauzându-i un prejudiciu material în sumă totală de 12.500 lei.

Tot el, la 11 noiembrie 2016, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în locuința lui Luca G., amplasată pe str. XXXXXX xx, or. XXXXXXXX, de unde pe ascuns a sustras o beschie mecanică „Taiga” la preț de 1500 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 1500 lei.

Tot el, în noaptea spre 26 octombrie 2016, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria lui Cuznețov E., amplasată pe str. X. XXXXXX, or. XXXXXXXX, unde, din coteț a sustras o găină la preț de 200 lei și doi cocoși la preț de 250 lei unul, pe care i-a pus într-o geantă și i-a aruncat după gardul gospodăriei.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale infracționale, în același loc și timp, prin deteriorarea geamului, a pătruns în locuința lui Cuznețov E., amplasată pe str. X. XXXXXX, or. XXXXXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a luat trei sacoșe în care se afla o sticlă de vodcă „Kvint” la preț de 100 lei, o sticlă de whisky „Jonson” la preț de 200 lei, o sticla de cognac „Bardar 7 ani” la preț de 150 lei, o sticlă de cognac „Kvint XO” la preț de 500 lei, o cutie de bomboane „Chișinăul de seară” la preț de 60 lei, o cutie cu vin select „Călărași” la preț de 1000 lei, două sticle de vin „Chateau Vartely” la preț de 150 lei una, iar din altă cameră, într-un rucsac de dimensiuni mai mari a pus patru genți cu inscripția „Chișinău” la preț de 200 lei una, o geanta cu inscripția „Union Fenosa” la preț de 200 lei, un mixer de model „First” la preț de 300 lei și un telefon mobil de model „Sony Ericsson Xperia” la preț de 3000 lei, bunuri în valoare totală de 6610 lei, pe care le-a pus în antreu în scop de a le sustrage, însă nu a reușit să-și ducă intenția infracțională până la capăt, din motive independente de voința sa, întrucât la fața locului au venit colaboratorii de poliție.

Tot el, la 27 octombrie 2016, aproximativ ora 13.30, în timp ce se afla pe strada Ion Neculce din or. Călărași, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-a apropiat din spate de Caplina M., a. n. xxxx, și i-a smuls geanta pe care dânsa o ținea în mână, în care se afla cheia de la poartă, cu care a fugit de la locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în valoare totală de 50 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut totalmente vina și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În baza probelor administrate, instanța a conchis ca fiind dovedită vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmând a fi încadrate în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal, ca tentativă de furt, adică acțiunea intenționată îndreptată spre sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile care din cauze independente de voința făptuitorilor, aceasta nu și-a produs efectul, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod Penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință și în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile și în baza art. 187 alin. (1) Cod Penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a comis infracțiuni mai puțin grave, se caracterizează pozitiv, este la prima abatere de la legea penală, că nu s-au stabilit circumstanțe agravante și atenuante, că inculpatul nu a consimțit la executarea muncii neremunerate în folosul comunității, nedorind să coopereze la acest capitol, că el nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, continuându-și activitatea infracțională, chiar după audierile și preîntâmpinările organului de drept, că în ședința de judecată inculpatul a dat dovadă de comportament arogant, manifestând lipsă de respect atât față de instanță cât și față de părțile vătămate, cărora se adresa și le răspundea cu nonșalanță pe un ton amenințător, că inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și a conchis că atingerea scopului de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, va fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate în limitele stabilite prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și anume pentru infracțiunea de furt - 186 alin. (2) Cod penal de la 3 luni până la 2 ani și 8 luni închisoare, iar pentru infracțiunea de jaf – art. 187 alin. (1) Cod penal, de la 1 an și 4 luni, până la 3 ani și 4 luni.

Instanța a remarcat că este neîntemeiată solicitarea apărării privind suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului, cu stabilirea unui termen de probațiune, or, potrivit materialelor cauzei, după recunoașterea și audierea în calitate de bănuit pe 26.10.2016 pentru fapte de furt, chiar a doua zi, la 27.10.2016 a săvârșit o nouă infracțiune cu un grad prejudiciabil mai sporit, și anume jaful, fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit la 27.10.2016, pe 02.11.2016 și-a continuat activitatea infracțională, săvârșind tentativă de furt cu pătrundere în domiciliu, iar la 14.11.2016 a comis o altă infracțiune de furt, fiind reținut.

3. Avocata Anastasia Melega a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelanta a invocat, că instanța de fond nu a luat în considerare că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a acceptat probele acumulate în cadrul urmăririi penale, anterior nu a fost judecat, aplicându-i o pedeapsă prea aspră.

Or, în privința inculpatului urma să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, în baza art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, i-a numit inculpatului o pedeapsă corespunzătoare stării de fapt și de drept și în corespundere cu principiile stabilirii pedepsei penale.

Solicitarea apărării privind dispunerea suspendării condiționate a pedepsei închisorii în temeiul art. 90 Cod penal, nu are suport faptic.

La individualizarea pedepsei penale, instanța de fond a respectat prevederile art. 96, 385 alin. (1) și 394 alin. (1) și (2) Cod penal, potrivit cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței, care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitor la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Instanța de fond a stabilit o pedeapsă echitabilă în limitele fixate de norma art. 186 alin. (2) Cod penal și art. 187 alin. (1) Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Împrejurări care ar genera aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, precum și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat, lipsesc. Or, acțiunile comise de către acesta se califică ca fiind mai puțin grave, totodată, reținându-se și multitudinea de episoade de sustrageri comise de către inculpat, în perioade diferite de timp, precum și un episod de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane și unul de tentativă de sustragere a bunurilor. Astfel, pedeapsa aplicată de instanța de fond în formă de închisoare este una benefică, de vreme ce, pedepsele prevăzute la normele art. 186 alin. (2), 187 alin. (1) Cod penal, în formă de amendă și muncă neremunerată nu sunt rezonabile de a fi aplicate în cazul respectiv față de inculpat, așa cum acesta a săvârșit un șir de fapte ilicite din categoria infracțiunilor contra patrimoniului, nu și-a dat seama de acțiunile comise, continuând activitatea infracțională și deposedând de bunuri părțile vătămate, considerând că va putea evita sancțiunea care survine drept urmare a acestor acțiuni.

Potrivit art. 76-77 Cod penal, circumstanțe care atenuază sau agravează pedeapsa penală nu au fost stabilite de instanța de fond, circumstanțe verificate și în instanța de apel, iar recunoașterea de către inculpat a vinovăției nu poate fi considerată drept circumstanță atenuantă, în situația unei duble valențe, or,

recunoașterea vinovăției și probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost luate în considerație de către instanța de fond la numirea pedepsei.

Mai mult, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod penal, reducând cu o treime limitele pedepsei prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de apel a conchis ca fiind legală concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse în formă de închisoare, având în vedere conglomeratul de circumstanțe constatate, fiind corespunzătoare faptelor comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a încălcării ordinii de drept.

Pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, nu trebuie să creeze careva suferințe fizice sau psihice persoanelor trase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

5. Avocatul Marcel Guțan a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul invocă, că instanța de fond și cea de apel nu au luat în considerație motivele invocate de apărare, expuse atât în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond cât și în apel, fiind respinse ca nefondate, apreciindu-le critic, luând poziția acuzării, nefiind respectat principiul imparțialității al judecătorului la examinarea cauzei penale în instanța de fond, precum și independența completului de judecată a instanței de apel, decizia instanței de apel fiind bazată pe aprecierea probelor de către prima instanță.

Instanța de fond, și cea de apel nu au motivat, care este necesitatea aplicării unei pedepse reale sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, având în vedere că părțile vătămate în cadrul procesului penal nu au careva pretenții materiale și morale față de inculpat, pedeapsa aplicată fiind prea aspră.

Instanța de fond, cât și cea de apel nu au luat în considerație circumstanțele atenuante în cadrul procesului penal, nefiind stabilite careva circumstanțe agravante în privința inculpatului.

În cadrul examinării procesului penal în cauză în cadrul urmăririi penale, cât și în instanțele de judecată, s-a stabilit drept circumstanțe atenuante: că inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii în cauză, comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prin ce a contribuit la soluționarea cauzei penale cât mai operativ, cu cheltuieli reduse, se căiește sincer, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, pe viitor a declarat cu responsabilitate că nu va mai încălca legea, conștientizând urmările faptelor infracționale de când se află în arest preventiv, părților vătămate a restituit prejudiciul, careva pretenții materiale și morale nu au față de el. Pornind de la cele expuse, apărarea consideră, că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, iar circumstanțele atenuante micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, iar pedeapsa aplicată de instanța de fond și menținută de instanța de apel este prea aspră.

Legea nu interzice aplicarea prevederilor art. 90 și 79 Cod penal, în privința inculpatului.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul avocatului este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, cum ar fi situațiile că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului, cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și cea de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul sporit de pericol social al infracțiunilor săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Or, soluția instanței de fond și de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit cărei recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (*pct. 35, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești”*).

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel, just au concluzionat că în cazul multitudinii de episoade de sustragere comise de către inculpat, în perioade diferite de timp, precum și un episod de sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane și unul de tentativa de sustragere a bunurilor comise după

recunoașterea și audierea sa în calitate de bănuțit la 26.10.2016 pentru fapte de furt, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul menționat este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Marcel Guțan, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 10 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, în privința inculpatului Parapir Marcel Xxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco